

TURAC HİLAL

Turac Hilal (Turac Ramiz qızı Səfərova) 1979-cu ildə İsmayilli rayonunun Qurbanəfəndi kəndində anadan olub. Orta təhsilini doğma kənddə alıb.

Erkən yaşlarından ədəbi yaradıcılığa meyil göstərib. Çap olunmağa tələsməsə də, bu yaxınlarda oxuculara təqdim etdiyi şeirlər rəğbətlə qarşılıb.

Turac Hilal imzası ilə yazan müəllif İsmayillidəki "Dağ çiçəkləri" ədəbi məclisinin və "İsmayilli Yazarları" Ədəbi ictimai birliyin üzvüdür. T.Hilalın bir neçə şeirini diqqətinizə çatdırırıq:

Mənim anamdır

Bir ana yoxuşla enir aşağı,
Çiyində ot yükü.., çox ağır deyil.
Amma ürəyində bir dağ yükü var,
O yük, bu başımın tacıdır deyir...

Ot biçib qayıdır, dəryaz əlində,
İstidən quruyub dili, dodağı.
Dolaşır daşlara şələ belində
Köhnə qaloşundan çıxır ayağı.

Tutub ətəyindən körpə qızcığaz,
İlişir paltarı hərdən kollara.
Bir az qoltuğunda göy ot gətirir,
Onun da yarısın töküb yollara.

Tələsən anaya çatmir qızcığaz,
Əlindən ayrılır, hərdən ətəyi.
Atıb şələsini qızını tutur,
Qorxudan titrəyir ana ürəyi.

Diksinir hər gələn səsə, hənirə,
Tez-tez dönüb baxır yan-yörəsinə.
Fikri evdə qalıb, onu dərđ alıb,
İndi baxan varmı ac körpəsinə?

Bu dağlar onunla sirdaş olubdu,
Bu düzdə ömrünün yazı saralıb.
Palıd kölgə salıb, qardaş olubdu,
Qara gözlərində nazı saralıb...

Gün döyüb, qaralıb ağ mərmər sinə,
Qara tellərinə bəyaz qar yağıb.
Ömrün qurban verib cüt körpəsinə,
Bulaqlar gözünün yaşından axıb.

Qabar əllərində kişi qüvvəti,
Qəlbində nazlı bir gəlin yaşayır.
Bir evin yükünü çiyinlərində,
Ürəkdə eşq ilə namus daşıyır!

Ay dəlim

Göynədi burnumun ucu sənünçün,
Dəlitək darıxdım bu gün, ay dəlim!
Dünya beş günlüksə, biri bizimdir,
Ya sən yanıma gəl, ya da mən gəlim.

Yıxıb bu həsrətin sarayını biz,
Görüşüb ümüddən bir koma tikək.
Bu gecə sığınıb o dar komaya,
Səhərin danımı bir yerdə sökək.

Bu kiçik komanın damı göy olsun,
Sayım ulduzları dizlərin üstə.
Sən bir busə istə dodaqlarımdan,
Mən deyim: - Ay dəlim, gözlərim üstə!

Çox şey istəmirəm, bir yol görüşək.
Sığal çək telimə, ürəyim əssin.
Dola qollarını incə belimə,
Dərədə axan su səsini kəssin.

Beləcə dəyanaq səhərə qədər,
Danışsın baxışlar, odlansın könül.
Yavaşca pıçıldadı, - sevirəm, gülüm...
Araya söz atım, - bax, ulduz sönür..

Yenə də...

Yenə ayaqlarım yolunu azıb,
Yenə dayanmışam sizin küçədə.
Bircə mən oyağam, bir də köpəklər.
Şirin mürgü döyür zülmət gecə də.

Durub bir qaranlıq tində baxıram,
Sizin pəncərədən gələn işığa.
Gizlicə axtarır gözlərim səni,
Bir it də hey hürür, - düşüb acığa.

Pəncərə önündə var-gəl edirsən,
Görürəm uzaqdan sənün kölgəni.
Pərişan saçların düşüb üzünə,
Yuxuya verirsen dilsiz körpəni.

Görən düşürəmmi heç yadına mən,
Yoxsa ümüdünlə mən də ölmüşəm?
Nə olar, bircə an bax pəncərədən,
Gör, peşman ürəklə yenə gəlmişəm.

Yenə də başladı, nə ola... kaş ki..
Edirəm özümü mən mühakimə.
Yox-yox, bu ürəklə bacarmayacam,
Gərək mütləq gedəm sabah həkimə.

Niyə inadkarsan axı, ürəyim?
Unut, bir körpənin anasıdır o.
O şamı yandıran sən olsan belə,
Özgə otağında yanasıdır o.

A dağlar

Duman saçlarını dara üzünə,
Göz dəyməsin gözlərinə, a dağlar.
Qorxuram ki, görüb düşə yalquzaq,
O ahunun izlərinə, a dağlar.

Örtsün çən sinəni, - qoy görünməsin,
Qayaları Günəşə qısqanıram.
Meh lələli yamaclardan öpəndə,
Günəş kimi mən alışıb yanıram.

Bir ovçunun gülləsinə tuş gələn,
Bir gözəlin ruhu gəzir sinəndə.
Sal dumanı qayaların başından,
Nazlı gözəl göz yaşında çiməndə.

İtirsən cığırını, tapmasın yolu,
Yad girib qoynunda gecələməsin.
Mən yolu taparam gözü yumulu,
Qoy, duman dağlardan köç eləməsin.

Çoxdu bu dünyanın namərdi, dağlar!
Çəkilsə dumanın, başına çıxar.
Çıxartma üzündən rübəndi, dağlar!
O gözəl hüsnünə birdən yad baxar!

Yarım deyilsən

Özümdə deyiləm, özüm deyiləm.
Mən səni gördüyüm o gündən bəri.
Şirin təbəssümün alıb aqlımı,
Ruhum "Məcnun" kimi gəzir çölləri.

Qara gözlərinin qarası xal tək,
Düşüb ürəyimə, çürüyürəm mən.
Xəyalın gözümdən asılıb qalıb,
Kor kimi səsinlə yeriyirəm mən.

Əllərin əlimdən tutub elə bil,
Bir dəli sevdaya aparır məni.
Sənə bağlanmışam hər gün bir az da,
Alıb keçmişimdən qoparır məni.

Gecəyə dönürəm hər gecə, gülüm,
Alıram qoynuma səni Ay kimi.
Xəyalım öpəndə bal dodağından,
İnləyir qəlbimin lap sarı simi.

Niyə doğma oldun mənə bu qədər?
Sevgilim deyilsən, yarım deyilsən!
İllərdir gəzdüyüm paramsan dedim,
Gördüm ki, bütövsən, yarım deyilsən.

Mən belə qismətə nə deyim, gülüm.
De, necə qaytarım illəri geri?
Elə yarım qalıb, axtarıydım kaş,
İndi ki, tutmurdum o yarım yeri.

İslanmış gözəl

Bir payız axşamı, yağırdı yağış.
Durmuşdu qarşımda, titrək bir gözəl.
Ovçunun toruna düşmüşdü sanki,
Yağışdan qaçarkən, ürəkək bir gözəl.

Bu zərif çiçəyi yuyurdu yağış,
Düzürdü kipriyə mirvariləri.
Qıvrım tellərindən süzülürkə su,
Alırdı canımı islanmış pəri.

Bir damcı ayrılıb qara tellərdən,
Qönçə dodaqların çatına düşdü.
Sızladı qəlbimin həsrət yarası,
Xəstə könlümün nar, yadına düşdü.

Sinəmin üstündə od qalayırdı,
Sinəsi üstünə axan damcılar.
Elə bir qəsdimə durmuşdu mənim,
Köynəyi sinəyə sıxan damcılar.

Çırpırdı ətəyin, sıxırdı saçın,
Yağışla bəhsəmi girirdi gözəl?
Tanrı fırçasıyla çəkilən şəkli,
İncə əlləriylə silirdi gözəl.

Yağış hislərimlə oynayıb sanki,
Alırdı aqlımı, - havalanırdım...
İslatdıqca bizi payız yağışı,
Gözəl üşüyürdü... mən odlanırdım...

Kaş...

Ay saçları dəniz, gözəl,
Kaş, bataydım dalğalarda.
Çırpıb sərəydin canımı,
Sinən üstə - qayalarda.

Bir həyat öpüşü alıb
Dodağından, diriləydim.
Ay tək çiməydin dənizdə,
Məst olub eşqdən öləydim.

Qovrularaq sahil kimi,
Sənə uzaqdan baxaydım.
Çıxıb islaq ayağını,
Yanan sinəmə basaydın.

Bir gecə ay, dəniz, qaya,
Səni mənə qısqanaydı.
Bir səhər kaş Günəş kimi,
Mən qoynunda oyanaydım!

Günahım nədi?

Günəş tək gözündə batmaq istədim,
Qızardı yanaqlar qürub çağı tək.
Baş qoyub qoynunda yatmaq istədim,
Titrədi tər sinə nar budağı tək.

Qönçədi, üstdəki şəh isməti,
Gecə saçlarıdı, Ay surətidi,
Baxışlar durubdu qəsdimə, valalh,
Alacaq canımı, fikri qətidi!

Əyildim ki, öpəm bal dodağından,
Nə "yox" söyləmədi, nə "hə" demədi,
Duruş gətirməyə yox daha tabım,
Bu necə sehirlə, sirlə gecədi?!

İlahi, aqlımdan sən muğayət ol!
Yuxumu görürəm, ya möcüzədi?
Qarşımda cənnətin meyvəsi durub,
Səbr etmək cəzamsa, günahım nədi?

Əlində bir cubuq

Əlində bir cubuq, balaca bir qız,
Gölməcə yanında oturub yalqız.
Qıvrılmış sacları düşür gözüne,
Tez-tez yana atır, baxmır sözüne.
Bulayır cubuqla suyun dibini,
Bircə görəydiniz onun üzünü.
Sanki o hamıdan küsüb, qaçıbdı,
Körpə xəyalları suda batıbdı.
Bu kicik gölməcə dönüb dənizə,
Gözləyir arzusu sahilə üzə.
Gözünü bulanlıq sulara dikir,
Köksünü ötürür, burnunu cəkir.
Sudan güllü sancaq tapır qızcığaz,
Əlindən cubuğu atır qızcığaz.
Bir anlıq sevinir bu tapıntıya,
Baxır yavaş-yavaş durulan suya.

Birdən anasını xatırlayır o,
Axı paltarını çox bulayır o.
Gorsə danlayacaq anası onu,
Bulaşsa geyməyə yox başqa donu.
Bəs nəylə oynasın, yoxdu kuklası...
Nə vaxt qayıdacaq, görün, atası?..
Dolmuş gözləriylə donuna baxır,
İsraq ətəyini əlində sıxır.
Bulanlıq gölməcə artıq durulur...
Bir damla göz yaşsı suda boğulur...

Qırıq xəyalların iniltisi

Tənha oturmusan ay işığında,
Axır göz yaşların səndən xəbərsiz.
Qırıq xəyalların iniltisən,
Bir vaxt şıltaq qızdın, qəmdən xəbərsiz.

Kimə qurban verdin arzularını?
Harda itirmisən ümüdlərini?
Axan göz yaşların coşqun sel kimi,
Yuyubdur üzündən gülüşlərini.

Dərdinə mürgülü Ay qulaq asır,
Bürünüb ahına zülmət gecələr.
Gündüzlər girdiyin bəxtəvər dona,
Sübhədək edirsən nifrət gecələr.

Qaldırıb başını Aya baxırsan..
Ay girir buluda üzgün, pərişan.
Bulud leysan tökür... göz yaşlarından,
Solğun yanaqlarda qalmayıb nişan.

Qəlbin iniltisi... ildırım səsi...
Qarışb dünyanı alıb başına!
Qaçıb ocağının vahiməsindən,
Sığındın dünyanın soyuq daşına.

Soyuq daşlar qədər deyilmiş insan!
Bəlkə səni kimsə insan sanmadı?!
Yer, göy üsyan etdi acılarına.
Ahından daş yandı, insan yanmadı.

Gizli ağlayırsan, kimsə görməsin...
Diksindir gecələr lal fəryadından!
Onsuzda günahkar sən olacaqsan..
Dünyada günahkar yoxdur qadından...

Ana çörək bişirir

İsidibdir təndiri, çörək bişirir ana,
Odu, közün içində əlləri yana-yana.

Təndirin divarında çörəklər bir-bir bişir,
Ananın gözlərindən ara-sıra yaş düşür.

Çızıldayır damçılar köz üstündə elə bil,
Qovrulan ürəyidir, gözdən düşən yaş deyil,
İsti çörəyin ətri yayıldıqca dörd yana,
Qulağı səsdə, baxır tez-tez ətrafa ana.

İndi oğlu gələcək... Üz-gözündən öpəcək,
Kəsib isti çörəkdən sonra dil-dil ötəcək...
-Kim mənim anam kimi çörək bişirə bilir?
Anamın çörəyindən cənnətin ətri gəlir!

Yanar közün üstünə bir az ayran səpəcək,
Sonra da anasının əllərindən öpəcək...
Əsir ana əlləri, çörək düşür əlindən,
Bəxti, taleyi ondan bunca küsmüşdür, nədən?

Bircə oğluydu axı dünyada varı, yoxu,
Onu böyüdənəcən bilmədi nədir yuxu.
İndi gözü yollarda, qulağı səsdə qalıb,
Vətən adlı anası oğlunu ondan alıb.

Bir il var çörək yapır, gözü yaşlı gözləyir.
İsti çörək ətrini sevən oğlu gəlməyir.
Kəsib isti çörəkdən bir tikə də yeməyir,
Çörək boyat olunca acımışam deməyir.

Ana çörək bişirir övladının xətrinə,
Güman edir gələcək oğlu çörək ətrinə.
Fikir aparıb onu, sönməz tənirin odu,
Gözü önündə heykəl - bu oğludu, bu, odu.

Hər yandan qayğı, diqqət: ana yenə də tənha,
Ümidləri böyükdür gələn günə, sabaha.
Amma onun ürəyi tənirtək yanasıdır,
Bu tənha, məğrur qadın bir şəhid anasıdır!

Sevği bumu?

Yarın olub dolanmadım başına,
Sən gələndə çıxanmadım qarşına,
Əyləşmədin süfrəmizin başına,
Bir tikəni yarı bölə bilmədik.
Sevği bumu? Bəlkə biz heç sevmədik?

Sən sevindin, dünyalar mənim oldu.
Kədərləndim, qəlbin qüssəylə doldu.
Arzumuz bir, yuvamız ayrı oldu.
Qoşa gəzib, bir qapıdan girmədik.
Sevği bumu? Bəlkə biz heç sevmədik?

Gah qisməti, gah da bəxti qınadıq.
Gecə-gündüz xəyal qurub dolandıq.
Bəlkə bir gün... Ümid etdik, inandıq.
Nə yaşadıq, nə də ayrı ölmədik.
Sevgi bumu? Bəlkə biz heç sevmədik?

Bir vüsəlin həsrətinə tən olduq.
Bir dünyada iki dünya qəm olduq.
Sən bir gözdə, mən bir gözdə nəm olduq.
Birgə yandıq, bir ocaqda sönmədik.
Sevgi bumu? Bəlkə biz heç sevmədik?

Şəhid sevgilisi

Həsrətlə gözünü dikib qarıya,
Ölümün yolunu gözləyən qadın.
Baxıb Əzrailə gülümsəyirsən,
Göz yaşını axıdır qəmli övladın.

Nələr düşünürsən, indi nələr sən?
Gözünün önündən gəncliyin keçir.
İllərdir qəlbində gizlətdiyin dərd,
Bu gün ürəyindən əbədi köçür.

Köksünə sıxdığın solğun məktuba,
Yazılıb: "Döyüşə gedirəm, gülüm,
Qayıtsam, baharda toyumuz olar,
Dönməsəm... Əsgərə şərəfdir ölüm!"

Məni ürəyində yaşat, amma, bil,
Ruhum incik düşər sən tənha qalsan.
Ölsəm, Vətənim qorumaq üçün,
Bir mərdə yar olub, oğul doğarsan!"

Bu son məktub oldu, ilk sevdasından,
Vətənin yolunda o sinə gərdi.
Üçrəngli bayrağı öpüb son dəfə,
Qanlı sinəsinin üstünə sərdi.

O gündən göz yaşını qəlbinə axdı,
Bir şəhid eşqilə əridi gözəl.
O son vəsiyyəyə əməl edərkən,
Sanmayın unutdu, kiridi gözəl.

O güllə yarası qaysaq tutmadı,
Hələ də ağrıdır, hələ incidir.
Sevinir, gözləyən Əzrail deyir,
Onu aparmağa gələn eşqidir!

Əsgər məktubunu verib oğluna,
-Sən saxla yadigar, gedirəm, - dedi.
-Səni Allahıma, sənəsə, oğlum,
Vətəni əmanət edirəm! - dedi.

Bir oğul qəlbində qisasa döndü,
O igid bağına sançılan güllə.
Göz yaşını tökməyin, ağrı deməyin,
Onu yola salın çiçəklə, güllə.

Tabuta sərələn qanlı bayrağı,
Gətirin, duvaq tək üzünə salın.
Bir şəhid ruhuna gəlin köçür o,
Çalın! Azərbaycan himnini, çalın!!!

Bir neçə sual

Ay məni aldatmaq fikrinə düşən,
Mən səni toruma salım, salmayım?
Süzüb gözlərimi naz-qəmzə ilə,
Ağlımı başından alım, almayım?

Səni tuş eyləsəm könlüm oduna,
Fələk də yetişməz inan, dadına.
Yalvarıb çağırırsan lap imdadına,
Mən sənin yanında qalım, qalmayım?

Gox da meyil salma saz havasına,
Ruhum qanad açıb yaz havasına.
Oynadıb sevginin naz havasına,
Eşqin dəryasına dalım, dalmayım?

Sevmək niyə günah imiş

Basdı ürəyimi həsrət kolları,
Cızıldı, didildi hər döyünəndə.
Qəlbə qubar düşdü, dodağıma çat,
Sevənlər eşqiylə hər öyünəndə.

Gizli-gizli tüstüləndim içimdən,
Birdəfəlik alışmadım, yanmadım.
Mən bu eşqin cəzasını anladım,
Sevmək niyə günah imiş, qanmadım.

Öz eşqimi əsir etdim sinəmdə,
Bir çürüyən məhəbbətə zindanam.
Can üstündə yalvarıram əcələ,
Kaş ki, məni doğmayaydı heç anam.